

FRAM KAMERATER

JUNI 1977

WUSHU

Kinesisk nærkampkunst
Våpenbruk som kan ta pusten fra en!
Idrett Akrobatikk Ballett

JNNHOLDSFORTEGNING

MELDING FRA REDAKSJONEN	S.2
DEN POLITISKE LINJA AVGJØR ALT.....	s.2
<u>LEDER</u>	s.3
<u>OM SEKTERISMEN</u>	s.4
ERFARINGER FRA EN INDUSTRIARBEIDSPASS.....	s.4
SOMMERLEIR OG SEKTERISME	s.5
KLASSEKAMPEN-UKEAVIS HVER DAG ELEER	s.6
DET MODERNE REVISJONISTISKE HØIREAVVIKET	S:10
KORRIGER HØIREAVVIKET PÅ DEN PROL.INTERN.....	s.10
HVORDAN SKAL KAMPEN MOT REVISJONISTENE FØRES:::	s.12
TÅKTIKKEN VED STORTINGSVALGET OG ELLERS	s.14
KOMMENTAR FRA REDAKSJONEN	s.14
STYRK SOMMERLEIREN-STUDER OKTOBERBØKENE	s.15
BOKLISTE	s.16
HUSTADSTREIKEN-DEBATTEN FORTSETTER	s.17.

-2-

NB! NB!
GLEM IKKE WUSHU!!

To viktige dager:

14. juni: Massekonferanse om Rød Valgallianse.
Sted: Nidarøhallen, Trondheim
Tid: 14. juni - tirsdag, kl. 19.00.
Vi vil prøve med gruppediskusjoner i masseomfang med målsetting: Sette mange i bevegelse!

29. juni: Aksjonsdag for PAC. Alle kameratene må sette av denne dagen for å spre propaganda for PAV. Kameratene må studere nøyre artikkelen i dette nr. av FK og også sette seg inn i situasjonen i frigjøringskampen i det sørlige Afrika

INGEN ANDRE MØTER DISSE TO DAGENE!
TREKK ALLE PROGRESIVE UAVHENGIGE MED!

Vi har også fått melding om at det blir holdt tilsvarende konferanser for RV i distriktet. Endelig tid og sted er ikke klart, men dette er kjent til nå:

Stjørdal -møte
Lefanger 14. eller 15.
Verdal 14. eller 15.
Steinkjer 14.
Namsos 15.
Røros møte
Brekstad -trolig møte
Tynset -trolig møte

Hvor det ikke står presisert om tid - blir det i tidsrommet 14/6-24/6. Se ellers KK om tid og sted.

NESTE NR. AV FRAM KAMERATER VIL FORTSETTE OPPSUMMERINGA AV DE VIKTIGSTE LINJEKAMPENE I PARTIET. VI VIL OGSÅ HA STOFF OM SOMMERLEIRENE.
FRIST FOR STOFF -KONTORTIDA onsdag 29/6. (Skriv helst på maskin i to spalter

DEN POLITISKE LINJA AVGJØR ALT!

Styrk linjekampen i partiet, skriv til Fram Kamerater.

FK er internorganet til partiet i distriktet. Avisa har to mål:
=1. Få ut meldinger og direktiv fra DS til medlemmene. Linjekamp og
=2. FK skal være et redskap for politisk og ideologisk fostring gjennom å være diskusjonsblad for medlemmene.

Pkt. 2 er vanskelig å fylle dersom innlegga skal skrives av noen få personer. Å skjerpe linjekampen er alles ansvar. Dersom det står skarpe motsigelser i ei avdeling, bør partene formulere hvert sitt innlegg til FK. Styrene må ta grep om at en slik praksis innarbeides, og at innlegg blir levert. Skriftlige innlegg er bra for å drive fram en riktig politikk, og for å få klarhet i hvor motsigelsene står. Vi blir nødt til å uttrykke oss presist. Det blir lettere for ledelsen å få grep om de motsigelsene som eksisterer i partiet til enhver tid.

Når vi klarer å få gjennombrudd på en slik arbeidsstil, vil det bli mye å gjøre for FK-redaksjonen. Vi skal da etter beste evne plukke ut de innlegga vi mener har størst betydning for utviklinga av linjene på de forskjellige områdene. Alle innlegga kan sjølsagt ikke bli trykt. Avdelingsstyrene bør derfor beholde kopi av innlegga, slik at de kan brukes i forbindelse med kadervurderinger og oppsummeringer. Dersom noen føler deg forbigått av redaksjonen, får de sende inn kritikk. På den måten kan FK utvikle seg til å bli et bedre redskap for partiet enn FK er i dag.

Kamerat i FK-redaksjonen.

LEDER: TIDA ER INNE TIL Å OPPSUMMERE PARTIETS ARBEID!

Dette nummeret er prega av at mange kamerater for tida er opptatt av å oppsummere partiets arbeid i perioden. Har partiet framgang eller tilbaketog? Korrigerer vi feila? Hvilke motsigelser utvikler seg særlig ugunstig?

Vi mener det er klart at partiet har framgang, at vi spiller en større rolle i klassekampen, at vi er en stadig større trussel mot klassefienden, at det utvikles flere bra kommunister i våre rekker, at linjekampen i partiet skjerpes og at partiet er på et høiere politisk/ideologisk nivå.

Men med større oppgaver stilles det også større krav til oss-feila kommer klarere fram. I store kampeoppgaver som m. KK-kampanja, Hustadstreiken, 8. mars, og I. mai og årsmøtene i fagbevegelsen har den borgerlige linja i arbeidet blitt avslørt. Dette skal ikke være noen omfattende oppsummering av partiets arbeid som helhet, men vi vil peke på to saker som vi mener står klart og som får plass i flere innlegg i dette nummeret:

-Før det første SEKTERISMEN.

-Før det andre HØIREAVVIKET I FAGLIG POLITIKK OG ANDRE LINJESPØRSMÅL.

SEKTERISMEN.

I artikkelen: "Korriger arbeidsstilen i partiet" (Masselinjeheftet s. 12) - sier Mao: "Vi kan ikke slå fienden bare ved å forene kameratene i hele partiet, vi kan bare slå fienden ved å forene folket i hele landet". Tenker vi slik? Jobber vi som det er viktig og mulig å "forene hele folket"? Hva viser Hustadstreiken, årsmøtene og I. Mai? - De viser at vi enda mobiliserer for få uavhengige bak politikken. Hva er grunnlaget for en slik politikk? Det må vell være misstillit til massene, manglende tro på at de kan mobiliseres, tro på at det er "heltene" som lager revolusjonen og ikke "massene som er de virkelige heltene. Dette er et grunnleggende ideologisk avvik - ei borgerlig revisjonistisk linje av typen: Vi ordner opp for massene! Kjenner vi ikke igjen denne linja fra Stortingsfolk, fagforeningspamper og revisjonister

som f. eks Arent Henriksen som dro til Mausundvær og "ordnet aksjonen for fiskerne".

Dette er ikke bare et spørsmål om arbeidsstil og metode - vi må stille oss spørsmål som går på ideologien: -Hvorfor er vi ikke sammen med arbeidskamerater mer?

-Hvorfor spør vi ikke folk sjøl hva de mener - foretar undersøkelser?

-Hvorfor setter vi ikke uavhengige sjøl "i bevegelse"? I. Mai deltok en god del uavhengige i våre arrangementer, men hvor mange partikamerater ga uavhengige oppgaver med å mobilisere sjøl?

-Hvorfor reiste vi ikke lokale saker under årsmøte i fagforeninga? Er ikke svaret på disse sakene at vi "avviser stadig andre som verdiløse"? (Mao fra "Korriger arbeidsstilen...") - Det må vell bety at det ikke er særlig interessant å snakke med "vanlige" folk, at deres saker er uviktige, at vi har lite å lære av dem... Dette er et grunnleggende spørsmål å diskutere. Kameratene bør stille seg det skarpt.

DET MODERNE REVISJONISTISKE HØIREAVVIKET.

Hvordan står kampen mot det moderne revisjonistiske høireavviket?

Dette spørsmålet må stilles i alle oppsummeringer. Hvorfor både mange av for hetsen fra arbeideraristokratiet under Hustadstreiken og inntok en defensiv holdning - snakke om tap, isolasjon, eventyrpolitikk å føre streiken etc? Hvorfor sier en kamerat i dette nr. av FK at vi behandler SV for en-sidig negativt?

Hvorfor gjør vi dårlig arbeid med proletar internasjonalsisme - tar ikke internasjonale saker opp i fagforeningene, gjør lite med antiimperialistiske fronter etc.? Svaret er at høireavviket fortsatt sitter djupt, og på enkelte områder har kommet svært kort når det gjeld er korrigerende. - Riktignok har partiets klassesammensetning bedra seg kraftig, men presset fra arbeideraristokratiet har økt og vi studerer for tida lite. - Vi må styrke studiene av klassikerne, vi må studere den moderne revisjonismen... vi må ut til massene. - FRAM FOR SKARPE OPPSUMMERINGER OG PLANMESSIG KORRIGERING!

OM SEKTERISMEN

- 9 -

ERFARINGER FRA EN INDUSTRIARBEIDSPASS- SEKTERISMEN SITTER DJUPT!

POLITISK ISOLERT?

Utgangspunktet er at vi har vært på arbeidsplassen i flere år og hatt liten framgang blant arbeidskameratene. Dette så viselig på årsmøte i år der vi stort sett var nesten isplert. Samtidig var det stort framme, Hustadstreiken var oppe og anti-kommunismen sto høgt i kurs. Vi blei presahelt på defensiven.

Eter årsmøtet har vi hatt endel oppslutning om saker av reint økonomisk karakter lønnsforhandlingene og vi har tildeis reist endel folk til å stå på sine krav i forbindelse med lønnsutbetalingsordninga. Vi har ikke evna å rekrutere fra plassen.

SEKTERISMEN.

Hva er årsaken til denne mangelen på framgang og isolasjonen fra arbeidskameratene? Jeg vil påstå at det i hovedsak er sekterisme i faglig arbeid generelt og i massearbeidet spesielt.

Hva går sekterismen ut på?

~~Det er~~ Dårlig masselinje

a. Vi har stort sett en dårlig massebasis blant arbeidskameratene. Vi har liten-til tider ingen-omgang med arbeidskameratene utenom jobb. Av og til har også den lille kontakten som har vært, vært omtrent prega av fest og fyll.

b. Vi har hatt en dårlig evne til å lytte til massene og høre deres meninger. Både når det gjelder å føre ut vår politikk og når det gjelder å høre hva folk er opp-tatt av, for å reise deres krav. -Vår holdning har vært at "vi kan alt og har ingenting å lære av folk".

c. Vi har hatt dårlig evne til å mobilisere folk til kamp for saker som angår dem, f.eks. på klubbmøtene. Dette grunner seg i at vi ikke har sett viktigheta av at folk kommer, og at vi har ansett slaget som tapt på forhånd.

d. Liten evne og vilje til å forklare folk de saker som vi kjemper for. Vi har ikke sett viktigheta av å konsolidere folk (og ta opp alle deres motsigelser) på ei rett linje. Dette viste seg særlig tydelig i forbindelse med resolusjonen om Hustad-

streiken. Vi hadde diskutert litt med endel men ikke nok. På møte blei vi nesten helt isolert.

FAGLIGE SPØRSMÅL.

a. Sekterismen har vist seg ved at vi ikke har tatt opp faglige spørsmål som gjelder vår arbeidsplass, vår bransje, saker som massene er spesielt opptatt av. (Dette er ikke helt entydig. Vi har også gode eksempler) Et eksempel er møte som ble holdt hvor vi la fram forslag til LO-kongressen. Her kjørte vi bare generelle saker som mot kombioppgjøret, mot suspensjoner og mot pampelønner i LO. Ingen saker som gikk spesielt på vår bransje med miljø, arbeidstid, pensjonsalder, e.l. Samtidig mobiliserte vi ikke folk til å komme å stemme for de forslaga som blei reist

b. Vi har ikke evna å reise folk til sjøl å kjempe for bedringer i arbeidsmiljø etc.

mange

Det finnes også kamerater som har hatt tildeis store motsigelser til det lokale arbeideraristokratiet. Vi har ikke evna å utnytte disse motsetningene i særlig grad eller ri ve disse folka løs fra arbeideraristokratiet innflytelse og over til oss. Altså en sekterisk taktikk.

Vi har ikke hatt en holdning som sier at i massene er de "virkelige heltene". Tvert om har vi tenkt i retning av at: "Folk er tilbakeleggende hos oss"... "Dem har vi ikke noe å lære av". -Det er et grunnleggende brudd på masselinja.

I tillegg til den sekterismen jeg her har beskrevet er påvirkninga fra arbeideraristokratiet en viktig årsak til de avvika vi har hatt.

Jern-og møt-kamerat. -

.....++++.....

SOMMERLEIR OG SEKTERISME

*****

Mange kamerater diskuterer for tida mobiliseringa til sommerleir. Jeg mener at denne mobiliseringa er alt for dårlig! Ifjor var det langt flere organiserte enn uorganiserte på leir. Burde det ikke være omvendt? Burde vi ikke ha mange uorganiserte pr. medlem på leir? Hva hindrer oss i å få til dette?

En årsak: Almen sekterisme

Demonstrasjonene 1. og 17. mai i Trondheim, og det hittil dårlige resultatet av vervekampanja viser at vi har et dyptgående sekterisk avvik som slår ut på flere områder. Det gode resultatet 8. mars motbeviser ikke dette, det bare viser at det er mulig å overvinne problemet. La det være slått fast at masselinja alment er for dårlig, noe som også må gi utslag for sommerleirmobiliseringa--.

Men: Særegent sekterisk sommerleir-arbeid!

Partiets arbeid med leirene er likevel særegent sekterisk. Holdninga er ofte slik: "Jeg skal selvfølgelig på leir, men det er vel for mye å kreve av Ole Olsen (progressiv bekjent) at han skal få utbytte av et så avansert politisk opplegg".

Mange kamerater synes det er helt OK at de mobiliserer null uorganiserte til leiren. Hvorfor denne resignerte innstillinga?

Svakheter med leirene!

Mange uorganiserte har problemer med å få noe særlig politisk utbytte av leirene. Dette skyldes flere ting: Innledningene er for dårlige, problemstillingene til diskusjon likeså. Videre er stilen i diskusjonene ofte slik at mange enten "dletter av lasset" eller ikke tør ta ordet. I den grad disse folkene har utbytte av leiren, er det mer p.g.a. samvær, miljø etc., enn politikken. Dette har jeg fra samtaler med folk som har vært på leir og som er skeptiske til å dra i år. Partikamerater som jeg har diskutert dette problemet med, har en tendens til å si at "Leirene er først og fremst innratta på medlemmer, og der-

uorganiserte." Men dette er loddrett sekterisme! Denne tenkninga fungerer som en sovepute som hindrer arbeidet med å sette masselinja i sentrum på leirene. Erfaringer viser at det er slik at det som fungerer bra for uorganiserte også slår best hos oss sjøl. Vi er ikke så fordømte mye mer "avanserte" enn massene! La meg ta eksemplet med gode og dårlige innledninger for å konkretisere hva jeg mener: De beste innledninger jeg har hørt er også de som har begeistret uorganiserte folk. Og omvendt: Kjedelige, "korrekte" utlegninger av linja, fylt med sjablonger for å gi talen "autoritet", fylt med alment snakk med få eksempler, vel, taleren får høflig applaus til slutt ("endelig kan vi gå ut og strekke på beina") og hverken organiserte eller uorganiserte syntes dette var noe særlig.

Hva er en god innledning?

Den skal være livlig og full av eksempler. Den skal fortelle noe nytt, ikke bare henvise til "det vi alle veit". Den skal gå grundig inn på fiendens argumenter, analysere dem og plukke dem fra hverandre. Den skal begrunne hvorfor problemstillingene som reises er viktige, ikke bare ta som en selvfølge at alle er inneforstått med at dette er viktig. Den skal unngå partisjablonger ("Gavepakke til monopolkapitalen"). Den skal ikke være for lang: Jo mer en person snakker jo mer drukner det viktige i det mindre viktige, og jo mindre blir tilhørernes oppmerksomhet.

Sekterisme på flere felt!

Innledningene er ofte preget av feila over. Men min kritikk retter seg like mye mot andre deler av leiropplegget, jeg brukte bare innledningene som eksempel. Jeg kunne trekke fram stilen i diskusjonene, hvor noen kamerater (spesielt i plenum) legger opp til en spesiell ML-sjargong og en voldsomt "polemisk stil" som virker fremmed og skremmende på mange uorganiserte. Hele poenget mitt er:

KLASSEKAMPEN; UKEAVIS HVER DAG ELLER NORGES PRAVDA?

La oss begynne med et Mao-sitat: "Å drive en avis godt, å gjøre den interessant og fengslende, å gi riktig informasjon om partiets almenne og spesielle politikk i avisene, og å styrke partiets bånd til massene gjennom avisene - dette er et viktig prinsippsspørsmål i partiarbeidet som ikke må tas lett."

Vi har mestret å gjøre Klassekampen til dagsavis, dette skremmer borgerne. Borgerskapet frykter at massene skal samle seg rundt avisa, at de skal føle den som si egen avis. Enda er den ikke det, men den skal bli det, vi er på vei. Likevel det er noen saker som hindrer marsjen, disse må vi ta opp og fjerne.

KRITISER AVISA.

I folkeeventyra symboliserte trolla det vonde. I forholdet til KK må vi dessverre si vi har kommet for kort med å få fram disse trolla. Kamerater, er avisa så god som vi kan ønske det? Nei, men hvorfor sier vi ikke noe om det? Angår ikke avisa oss. Hvor blir det av kritikken! Kritikkk og sjølkritikk er et viktig prinsipp for kommunister. Det er det vi bruker for å "vaske" oss.

AVISA MÅ BLI EN DAGSAVIS.

Men noen av disse trolla har vi fått tak på. Nå gjelder det bare å få dratt dem fram i sola slik at de sprekker. Et stort og farlig et er det som bare navnet aktualitet. KK har faktisk tendens til fortsatt å være ukeavis. Bare at den kommer hver dag. Dette er farlig. På lengre sikt betyr det at folk vil slutte å lese avisa vår.

Hvordan skal vi så få løst dette problemet. De borgelige avisene løser det med penger. De har mange journalister som jobber på heldag med å spre mokka. Hva har vi:

Hva sier Mao: "Å drive en avis er som å t armet arbeid, det må gjøres samvittighetsfullt hvis det skal gjøres bra, hvis det skal bli levende. Også når det gjelder avisene våre må vi stole på at alle er med på og driver dem, folkemassene, hele partiet, ikke bare noen få mennesker som arbeider bak lukkede dører."

I dette ligger nøkkelen til fremgangen for avisa. Bare da klarer vi å peke ut trolle, bare da klarer vi å få dratt den fram i sola, slik at de sprekker. Spesielt gjeldar dette for om avisa skal bli ei dagsavis, ikke bare i navnet, men også i gavnet.

For noen uker siden svingte DNA og arbeideraristokratene suspensjonsøksa over TMV. Klubbmötet ble holdt i spise-pausen. Straks mötet var avskutta ringte en arbeider til KK sentralt og refererte hva som hadde skjedd. Dagen etter var alle KK-lesere orientert. Dette er å gjøre avisa til dagsavis. Er det ikke så presserende, så skriv ned samme dag eller ta kontakt med KK lokalt så de får gjort det. Lengre venter vi ikke. Spesielt gjelder dette for saker som de borgerlige avisene også vil gjøre på. Vi skal ikke være seinere enn dem, heller för dem.

VÆR FORBEREDT.

Foran et klubbmöte eller almannamöte i borettslaget analyserer vi situasjonen. Når saker skjer kommer de ikke overraskende på oss. Men tar vi med avisa i denne planlegginga. Hva med å alarmere lokalredaksjonen? Har vi telefonnummer til KK sentralt hvis dette er noe som må inn raskt? Detaljer, javel, men viktige småting. Hva med bilder fra arbeidsplassen. Har vi deklare slikat de kan sendes på samme kveld, ferdig fremkalt? I Klassekampen er det for lite med bilder, spesielt fra arbeiderkorrespondenter. Uten bilder blir avisa tyngre og kjedeligere. Ha derfor bilder liggende og send dem med det som skrives.

ÖK BREDDEN I STOFFOMFANGET.

I TF for april sies det at avisa er tung og höytidelig, ~~KAN XXXXXXXXXXXXX~~ Dette går sjölsagt på hvordan den er skrevet, men ikke bare det. Vi burde ha inn mer variert stoff. Vi har ansvaret for alle sider av Klassekampen. Dette gjelder kultur så vel som streiker. Får dere höre en vits eller historie som fungerer bra politisk, send den inn. Er du flink til å tegne, send ei tegning. I samme TF blir det etterlys ei "ordet fritt" side. Når vi går rundt og selger avisa kommer folk fram med en del saker.

KORRIGER HØYREAVVIKET PÅ DEN PROLETARISKE INTERNASJONALISMEN - AKSJONER FOR PAC!

HVORFOR STØTTER VI NASJONALE FRIGJØRINGSKAMPEN

Partiprogrammet s. 36 sier:

"Dei anti-imperialistiske og nydemokratiske revolusjonane i dei koloniale og halvkoloniale landa er ein helstøpt del av den sosialistiske verdsrevolusjonen."

Det azanske folket kjemper en sann kamp. Kineserne slår fast den strategiske betydninga for den revolusjonære kampen i vårt land på denne måten:

"KKP har bestandig hevda at alle som fører revolusjonær kamp støtter hverandre gjennom dette. Vi betrakter alltid den nasjonale frigjøringsbevegelsen fra marxismen-leninismen og den proletære internasjonalsismens synspunkt, ut fra hele den proletariske verdensrevolusjonens synspunkt. Vi tror at den seierrike utviklinga av den nasjonale frigjøringskampen (befrielsesrevolutionen) er av veldig betydning for den sosialistiske leiren, arbeiderklassen i de kapitalistiske landa og forsvaret av verdensfreden."

Kommentar 4 til SUKPs åpne brev til KKP 1963.

For oss er ~~aktuelle~~ spørsmålet om "den seierrike utviklinga av den nasjonale frigjøringskampen" et brennende spørsmål.

Theo Bidi fra PAC skapte stor entusiasme for frigjøringskampen i Azania på 1. mai. Han påviste hvordan mange av vilkåra for å komme over terskelen til væpna folkekrig i Azania begynner å bli oppfylt, hvordan 14 års arbeid under jorda nå bærer frukter. PAC organiserer nå kadern og massene for folkekrigen, frigjøringshæren (APLA) er opprettet. Dette er en viktig del ~~sake~~ seier for det Azanske folket, for PAC og for oss. Bidi pekte på væpning av massene som det mest brennende problemet nå, Hag appellerte til alle motstandere av rasistregimet om materiell hjelp til frigjøringskampen, for å utnytte det store oppsvinget i massekampen og for å kunne rette slag mot revisjonistenes linjer for avsporing av den væpna kampen i Azania.

HVORDAN STØTTER VI KAMPEN ?

Lenin sa i 1917:

"Det er ett og bare ett slag internasjonalsisme. Det er å arbeide helhjertet for utviklingen av den revolusjonære bevegelsen og den revolusjonære kampen i sitt eget land, og å støtte (ved propaganda, sympati og materiell hjelp) denne kampen i ethvert land, uten unntak."

((Sitert i beretninga til APAs 7. kongress.))

Partiet har tidligere slått fast klare høyreavvik i støtta til frigjøringsbevegelsene, som førte med seg tendenser til økonomisme i prioritering av oppgavene, med nedvurdering som resultat. Konsekvensene av høyreavviket var at vi ikke mobiliserte proletariatet og folket til å støtte de undertrykte folkenes revolusjon, at vi ikke utvikler vår del av alliansen mellom proletariatet og de arbeidende folkene i de imperialistiske landa og folkene som kjemper mot imperialisme og sosialimperialisme i den 3. verden - kort sagt revisjonisme.

HVOR STÅR HØYREAVVIKET IDAG ?

Har vi fortsatt avvik og "unntak" i støtta til revolusjonære kamper i andre land?

På den ene sida står et bra prinsippprogram, og KK med god dekning av frigjøringskampene. På den andre sida står kameratenes praksis, der høyre fortsatt stikker djupt, ihvertfall i vårt distrikt:

Internasjonale saker prioriteres ned og ut av årsmøtene i fagforeninger og klubber - ingen forslag om støtte til PAC eller PLO blei reist nå i vår.

En kamerat vegra seg mot å ta opp besøk i lunsjpausen av Echenique, han trudde det ville bli tatt ille opp. Da han mænnia seg opp til å ta opp saka i klubbstyret, blei det tatt entusiastisk imot. Vi kan m.a.o. også være reint halehang. Avvik på internasjonalsismen hos fagligfolkene står det mer om i TF april. - Foran 1. mai blei ml-ere trukket ut av antiimperialistisk arbeid for å jobbe med student-saker. For påske var det PAC-demonstrasjon med svært dårlig oppslutning.

Å korrigere høyre betyr ikke at vi skal samle inn penger til alle frigjøringsbevegelsene fra og med inntil nå, vi må begynne en plass og gjøre gjennombrudd. PAC slåss i området som er i brennpunktet for den nasjonale kampen mot imperialismen - det sørlige Afrika, og har bra linjer for kampen. Støtte til PAC er også et utmerket utgangspunkt for å ta opp Sovjet og frigjøringskampen og revisjonistenes "støttearbeid", (Ingen kamp mot imperialismen uten kamp mot opportunisten.)

LITT OM INNSAMLINGA.

Det er samla inn 85000 til PAC på landsbasis, 10000 fra Trondheim. Mål: 100000 og 150000 innen 1.6. Trondheim satsar på kraftig overoppfylling innen 1.7. (3.v. komiteen)

INNSAMLINGA OG OSS.

Målet er å utvikle forståelsen for den proletariske internasjonalsismen hos hele partiet, ved at alle skal få erfaringer med sånt arbeid. Tilleggs mål er å få gjennombrudd med bevilgninger til PAC i ei fagforen. og å vinne en handfull nye aktivister til 3.verdenkomiteen.

Vi skal ha felles aksjonsdag 29.6.

Avdelinga skal rydde plass for at alle kamerater skal få drive innsamlingsarbeid denne dagen.

Hovedmetoden blir listeinnsamling, med vekt på å få engangsbeløp. Det er bra erfaringer med å få folk til å bind seg for faste beløp 3-4 uker, så bruk listene fra du får dem.

Innsamlinga bør rette seg inn mot 1.mai- og 8.mars-folk, KK-kjøpere, abonnenter, RV-gruppene og studiensirkklene, samt venner og folk på jobb.

Målsettinga blir ⁷⁵ 75 kr. for hvert medlem, og minst 3 navn på lista utenom seg sjøl. Gå bredt ut med innsamlinga. Saka har støtte, det fins kamerater med 15-20 navn på liste, og eksempler på at Venstre-folk gir penger til PAC.

Aksjonsdagen skal opp som eget punkt på avdelingsmøte, som skal vedta mål for alle i avd., og diskutere nødvendigheten av innsamlinga. Ta også opp hvordan RV-gruppa og sirk-

Forbereidelser:

- Prinsipp-programmet, kap. 4d, e, kap 9.
- Beretningsutkastet 3.15 og 18.
- TT april 77 s. 10.
- Generallinja om prolet. intern.
- Kommentar 4 til SUKPs brev til KKP, okt. 1963. (Svenske Oktoberhæften nr.1)
- KK nr. 55, 10. mai, Intervju med Bidi.

HUSK :

- 3. VERDENKOMITEEN
- PUNKTDEMONSTRASJON PAC 18.6. 1200 BRUNNHJØRNET
- ÅPENT MØTE 16.6. 1 ÅRS-DAGEN FOR SOWETO

HVORDAN SKAL KAMPEN MOT REVISJONISTENE FØRES?

Det er viktig å føre kamp mot revisjonismen. Det er mye diskutert i partiet, og jeg tror det også er stor enighet om dette. Det som er mindre diskutert er hvordan kampen skal føres, dvs taktikken. Jeg mener at vår taktikk de siste ~~årene~~ 1½ år er preget av "venstre"-feil. ~~Spørsmålene~~ ~~viktige~~ ~~diskuter~~ ~~se~~ ~~for~~ ~~ny~~ ~~taktikk~~ ~~for~~ ~~ti~~.

Hva sier Lenin om taktikken?

I vår analyse av hvordan kampen skal føres blander vi ofte sammen våre strategiske mål for kampen mot revisjonismen (å isolere de i arbeiderklassen, gjøre de til en mindretallsretning) og vår konkrete taktikk for å nå dette målet. Dette kommer tydelig til uttrykk i de Lenin-sitater som blir brukt i partidokumenter om revisjonismen. I heftet " SV - et borgerlig arbeiderparti i praksis" er det et avsnitt som heter " klassikerne og kampen mot revisjonismen" (s. 4). De avsnittene som står der går etter mitt syn utelukkende på vår strategi overfor disse partiene. I heftet står det ikke et ord om sitatene er uttrykk for vår strategi eller taktikk. Hensikten med heftet var imidlertid å gi amunisjon til kampen mot SV i forbindelse med 1.mai-77. Det virker derfor som sitatene er ment å gi uttrykk for vår taktikk. Derfor mener jeg sitatene samlet sett var feil brukt. For ikke å male situasjonen helt svart vil jeg nevne at grunnsirkelboka vår behandler disse sitatene korrekt (s. 266-267).

For å belyse noen sider av Lenins taktikk overfor revisjonistene skal jeg bruke noen sitater fra " Venstre-kommunismen - en barnesjukdom". Jeg går ut fra at sitatene ikke gir et fullstendig bilde av Lenins taktikk, men de peker i allefall på sider av vår taktikk som er trukket lite fram de siste 1½ år.

Kapitalismen ville ikke være kapitalisme dersom ikke proletariatet sjøl var delt i mer eller mindre utvikla lag, dersom det ikke var delt geografisk, etter faget, noen ganger etter religionen og så videre. Av alt dette følger nødvendigvis, med absolutt nødvendighet, at kommunistpartiet, fortroppen i proletariatet, den klassebevisste delen av proletariatet, må gjøre bruk av manøvrering, forsoning og kompromisser med de ulike gruppene av proletarer, med de ulike partiene til arbeiderne og de små mestrene. Det gjelder bare å vite hvordan en skal bruke denne taktikken for å heve — ikke senke — det *allmenne* nivået i den proletariske klassebevisstheten, den revolusjonære innstillinga og evnen til å kjempe og vinne.

De småborgerlige demokratene (inkludert men-sjevikene) vakler uunngåelig mellom borgerskapet og proletariatet, mellom borgerlig demokrati og sov-jetsystemet, mellom reformisme og revolusjonisme, mellom kjærlighet til proletariatet og redsel for proletariatets diktatur, etc. Den riktige taktikken til kommunistene bør bestå i å *utnytte* denne vaklinga, ikke overse den. Ei utnyttning av den krever innrømmelser til de elementene som nærmer seg proletariatet — når, og etter i hvor stor grad de

Det er sant, at folk av Henderson-, Clynes-, MacDonald- og Snowden-typen er håpløst reaksjonære. Det er også sant at de ønsker å ta makta (sjøl om de foretrekker en allianse med borgerskapet), at de ønsker å «regjere» etter de gamle borgerlige linjene og at når de har makta, så vil de helt sikkert oppføre seg som Scheidemann- og Noske-folka. All dette er sant. Men det betyr slett ikke at å støtte dem, er det samme som et forræderi overfor revolusjonen. Det betyr at revolusjonære fra arbeiderklassen bør gi disse herrene ei parlamentarisk støtte, til det beste for revolusjonen. 4

(s. 159)

4. For såida har de britiske kommunistene store problemer med å få massene i tale, få massene til å lytte til seg. (Da jeg gikk ut som kommunist og oppfordra dem til å stemme på Henderson og mot Lloyd George, så ville de ganske sikkert høre på meg. Og jeg ville klare å legge fram på folkelig vis ikke bare grunnen til at sovjetene er bedre enn et parlament og grunnen til at proletariatets diktatur er bedre enn diktaturet til Churchill (skjult bak merkelapper med «borgerlig demokrati» på), men også at jeg ønsker å støtte Henderson med stemmen min på samme vis som taust støtter en hengt mann.

7.166

Lenin-sitatene gir meg tre viktige lærdommer som jeg mener AKP ofte overser:

1. Vi må skille mellom våre ønsker og virkeligheten, mellom strategi og taktikk.
2. En forutsetning for at vi skal komme fram med politikken vår er at vi får folk i tale. Oppfatter massene oss som virkelighetsfjerne frasmakere lukker de og ørene for det de kunna vært enige i.
3. For å få folk i tale er det ofte nødvendig i noen grad å komme deres argumenter i møte. ~~Kakka~~ Vi har lykket godt i vår agitasjon dersom store masser tenker ved seg sjøl: "Det AKP sier er sant. Akkurat dattu har jeg tenkt på sjøl."

Jeg har diskutert disse synspunktene med noen kamerater, og de har bedt meg vise ved eksempler hva i taktikken vår jeg er uenig i. Jeg synes det er vanskelig fordi jeg ikke er helt uenig med noe av det AKP har skrevet om reaksjonistene. Men jeg mener å ha påvist et ideologisk avvik som nødvendigvis gir seg utslag ^(om enn små nyanser) i det meste som blir skrevet, og i stoffutvalget. F.eks. er KK kjemisk fri for positiv omtale av SV'ere selv om det utvilsomt finnes slike enkelte steder i landet. Dersom slike intervjuer virker det som om problemet er at de tørr å stå fram og angripe SV-ledelsen, og ikke det at de har en bra mening om en sak. KK's redsel for å rose folk som ikke er med i AKP eller ikke står nær oss medfører at vi får inntrykk av at AKP og programmet er mer isolert enn de i virkeligheten er.

For ordens skyld vil jeg påpeke at det og finnes hederlige untkak i KK. De et kommuniststyre nordpå ville nekte AKP å ha sommerleir på deres sted kunne vi kanskje i KK at en DNA-ordfører hadde forsvart AKP's legale rett til å avholde leir på linje med andre partier. KK's dekning av LO-kongressen mener jeg er vår bra. Det kunne vært enkelt å si at alle "delegatene utenom "de fem" var reaksjonære pampor. Istedet fikk KK bra fram at selv på kongressen var opposisjonen stor på enkelte saker. KK's dekning tok dermed brodden av i uttrykket forsøk på å framstille "de fem" som helt isolerte.

Kameratslig hilsen Ole.

TAKTIKKEN VED STORTINGSVALGET OG ELLERS.

Fra en avdelingsdiskusjon

Bakgrunnen for denne artikkelen er diskusjonen i avdelinga om Stortingsvalget. Vi slo fast at SV og "NKP" vil vera taktiske hovedfiendar. Men kva med DNA?

Hva sier Lenin?

I artikkelen "Venstrekomunismen en barnesjukdom" sier Lenin: "I kamp mot hvilke fiender innafor arbeiderbevegelsen har Bolsjevismen utvikla seg, blitt styrka og stålsett? Framfor alt i kampen mot opportunismen som i 1918 ugjenkallig utvikla seg til sosialsjævinisme og ugjenkallig valgte sida til borgerskapet mot proletariatet. Dette var sjølsagt hovedfienden til bolsjevismen innafor arbeiderbevegelsen. Og den er fortsatt hovedfienden i internasjonal målestokk. Bolsjevismen har viet denne fienden den største oppmerksomhet. Denne sida ved virksomheten til bolsjevismen er nå ganske godt kjent-også i utlandet"

Opportunismen i Norge i dag.

Her i Norge er opportunismen i arbeiderrørsla i dag representert ved den moderne revisjonismen SV/"NKP" står for og den opne reformismen til DNA.

Eg meiner SV/NKP er viktigare å sloes mot ~~en~~ for oss i dag enn DNA fordi disse demmer opp for eit brot med opportunismen på eit høgare nivå enn DNA. Og for oss er det i dag svært viktig å veksa forbi den retninga SV/NKP representerer.

Vi undervurderer DNAen i taktikken.

Men grunnen til at eg skriv er at eg meiner det er en tendens til å sjå bort frå og undervurdere den taktiske sida ved DNA som fiende. Det betyr å ikkje sjå at DNA har evner til å føre folk bak lyset. Etter at ein sier at folk som stemme DNA gir si stemme til den utilværlige fienden, og at dei vippar mellom Høgre og DNA.-Dette er feil. DNA har fortsatt evner til å hanke stemmer frå bra

progresive arbeidarar. Dette kjenne eg til frå fleire av arbeidskameratane mine.

DNA slapp for lett i valet i -75.

Ved valet i -75 meiner eg at kamp mot DNA som taktisk hovedfiende blir tatt for lett. I heftet "Arbeiderklassen og valgene 1975" er ei-I-side(s.15) som tar opp DNA som borgerleg agentur. Dette betyr å ikkje ta alvorleg på det standpunktet som seier: "Riktignok er det meste av det DNA gjør dårleg for meg, men i motsetning til SV så står dei tross alt for noko-så dersom eg skal stemme så blir det tross alt på DNA." Det samme har og ført til at mange som stemte med SV går tilbake til DNA. Eg meiner det er et sekterisk avvik dersom vi ikkje syter for å gi massen motgift mot sosialdemokratiet-den opne reformismen. Gjer stortingsvalet til ein stor dose motgift mot opportunismen i arbeiderrørsla-SV, "NKP" og DNA.

Lars.

KOMMENTAR FRA REDAKSJONEN.

I dette nr. er det to artikler som er med på å redusere faren fra den moderne revisjonismen. Den første artikkelen: "Hvordan skal kampen mot revisjonistene føres" mener at partiets taktikk er prega av "venstrefeil". Han sier bl.a at KK mangler "positiv omtale" av SVere. Hvorfor skal vi omtale SVere positivt? SVere som står for noe positivt må stilles opp mot SV-ledelsens linje ellers betyr det å si at "SV er mye positivt".-Vi kommer tilbake til denne artikkelen i neste nr. Artikkelen om Stortingsvalget har en tendens til å sette de opportunistiske partiene likt, til å undervurdere SV/"NKP". Vi mener den fungerer som avleder fra å stille kampen mot moderne revisjonismen skarpt.-Reis diskusjon om dette!

**STÅ PÅ! SOMMERLEIREN-
STUDIER, OKTOBERBØKER!**

Sommerleiren i år skal bli et nytt stort skritt framover for bevegelsen. Vi skal legge **opp** linjer på viktige felt som krigsfaren, faglig politikk og valget. Forberedelsene blir avgjørende for diskusjonene.

~~Vanskelig?~~ Vanskelig? Nei, dersom du skjønner betydninga av studier, så hjelper Oktober deg med matriellet.

Ta arbeidet på jobben. Vi har oppsumert grove høyreavvik i faglig-politikken. Skal vi få ei rett linje må vi stueere klassikerene og oppsumere erfaringene våre. Lenin-serien fra Oktober kommer som bestilt. (Hvis du ikke allerede har bestilt ved abonnement, tegn deg på bokhandelen snarest:) I "Hva må gjøres" og "Radikalismen" trekker Lenin opp linjene for kampen på arbeidsplassene og i lagforeningene.

Vi må også studere erfaringene. Være egne og framskredne fra Hustad, Linje, ods, SEF, NTL, Tiger, Furuholmen - Oktober har hyttbøkene. At radikal politikk er tørt er motbevist av romaner som "Stå på" og "Gata utan sol".

Andre forslag til studielitteratur finner du på Oktobers litteraturliste for leiren og i butikken.

Så hjelp av andre- hjelp andre.

Om en er vi sterke - det gjelder også i sommerleirforberedelsene. Gå sammen med andre om planmessige studier.

I år skal vi ha med mange venner av partiet på leir. Skal de få godt utbytte av leiren må vi hjelpe dem med forberedelsene. Ei forutsetning for å unngå store skiller mellom erfarne, nye skolemer og uavhengige er studier på forhånd.

Alle venner av partiet må mobiliseres til leiren ved eget sommerleirmøte. La omstand og presenter de viktigste bøkene samtidig som dere starter diskusjonene.

Stå på!

Forlaget har ei rekke viktige utgivelser til leiren som ennå ikke er kommet, bl.a. vil boka om bolsjevikenes politikk i parlamentet for revolusjonen komme i juni. Følg med i Oktobertjønnet i AK og hör etter i butikken. Det er der du finner grunnlaget for sommerleiren.

LITTERATURLISTE FRÅ OKTOBERBOKHANDELEN I TRONDHEIM: BØKER
OM KRIGSFAREN, DET NASJONALE SPØRSMÅL OG FOLKEKRIG.

Det nasjonale og koloniale spørsmål:

- Marx/Engels: On Colonialism.
Lenin: Utdrag frå Nasjonal politikk og proletarisk internasjonalsisme.
The National Liberation Movement in the East.
A Caricature of Marxism and Imperialist Economics.
Imperialismen. Bind 6, Utvalde verk, Oktober.
"Venstre"-kommunismen, bind 11, Utvalde verk.
Det nasjonale spørsmål, bind 5, Utvalde verk, Oktober. (kjem før sommaren).
Stalin: Spørsmål i leninismen. Oktober.
Om leninismens grunder.
Eit utval artiklar om det nasjonale spørsmål. Oktober. (kjem før sommaren).
Sandegren: Arbetarklassen och de förtryckte folken.

Folkekrig og militærspørsmål:

- Lenin: Sosialisme og krig. Oktober.
Mao Tsetung: Militærpolitiske skrifter, bind I.
Militærpolitiske skrifter, bind II.
Om den langvarige krigen. Oktober.
Om folkekrig.
Mehmet Shehu: Folkekrig mot fascisme. Oktober.
Truong Chinh: Folkekrigens veg. Oktober.
PCE(m-1): Folket i krig mot fascismen. Oktober.
KAP/KFML: Politisk magt vokser ud af gøvelsbet.
Giap: Dien Bien Phu.

Krigsfaren:

- Hoxha: Report submitted to the 7th Congress of the PLA.
(kjem på Oktober i norsk utgåve før sommaren).
Carlquist/Møller: 3. världen mot supermakterna.
AKP(m-1): Sosialimperialismen. Sovjet i dag. Oktober.
Røde Fane 1/75: Norden i skuddfeltet mellom supermaktene.
3/76: Sovjet truer Norge med krig.
4/76: Sosialimperialismen - en trussel mot Norge.
Anti-imperialistisk komite for den 3. verden: Prinsippplattform.
AKP(m-1): Prinsippprogram og vedtekter. (2. landsmøte).

OKTOBER BOKHANDEL, Kongensgate 29, 7000 Trondheim.

HUSTAD-STREIKEN: ET NEDERLAG SOM HAR GITT KLASSEN MINDRE KAMPKRAFT.

(Kamerat Per har skrevet et innlegg om Hustad-streiken. Jeg har skrevet svaret som følger etter denne artikkelen, men kom til å brenne Per's innlegg fordi det var en kopi. Nå viser det seg at kopien var det eneste redaksjonen var i besittelse av, og siden Per er bortreist, har jeg forsøkt å gjengi mest mulig av innholdet i det Per skrev. Derfor står artikkelen for mi regning. Beklager det inntrufne - håper vi får en bra debatt likevel.

Kamerat Karin.)

Innledningsvis sier kamerat Per at den oppsummeringa som sto i et tidligere nummer av FK, ensidig la vekt på de positive sidene ved streiken. Å vurdere den som seier er galt.

Selv om Hustad-streiken førte til at forståelsen av kampen mot streikebryteriet ble bedre og at mange stålsatte seg i kampen, understrekes det at det var store svakheter i linjene.

For det første kom propagandaen om kampen mot streikebryteriet for seint ut. Lenin sier i heftet "Streik" at kampen mot streikebryteriet må starte før streiken er et faktum. Hadde dette skjedd på Hustad, ville massene blitt forberedt på kampen mot streikebryterne, de ville ha sett på den (kampen) som rettferdig, støttet den. Med andre ord kunne en ha stanset streikebryteriet på Hustad.

En annen sak er støttearbeidet. Det falt sammen etter det store mønstringsmøtet like etter at streiken startet, og det lå nede til utpå nyåret. At det ble stille om streiken i denne tida var ikke et uttrykk for at fienden hadde gitt seg, men et uttrykk for at vi ikke greide å mobilisere et skikkelig støttearbeid blant massene.

Videre: I februar var de streikende isolert. Støtte til dem ble reist på få plasser, og der støtte ble reist, fikk den kun medlemmenes (AKP-ernes?) stemme. Dette er like stor isolering som om vi hadde reist kampen for proletariatets diktatur.

Dersom en lignende sak (som Hustad-saken) hadde dukka opp på denne tida, ville arbeiderne helt sikkert ha vegra seg for å gå til kamp mot usaklige oppsigelser. Altså har erfaringene fra Hustad-streiken ført til mindre kampkraft i klassen. Når det gjelder f.eks. mobilisering til 1.mai-arbeidet, er Hustad-saken et dårlig eksempel å vise til pga de resultatene man oppnådde.

Når vi ikke tar den økonomiske kampen alvorlig, kan vi overse viktigheten av lokale seire. Å si slikt som at dess hardere angrep en streik blir møtt med, dess mer lærer en og desto mer verdifullt blir resultatet, er ei trotskistisk linje som er for krisemaksimering.

Å se bort fra viktigheten av seire i den lokale kampen, gjør at vi mister ledelsen i den (ingen vil følge oss om vi fører klassen ut i nederlag på nederlag). For å kunne beholde ledelsen og gå framover, må vi vise til seire underveis (les Folkekrigens veg). Å overse dette gjør oss ute av stand til å lede det avgjørende slaget mot klassefienden. Derfor må forberedelsene være grundige slik at vi unngår nederlag, for nederlag i den lokale kampen fører til mindre kampkraft i klassen. Hustad-streiken er et eksempel på det. Pr. 1.4 er streiken på Hustad nederlag, men kampen er ikke slutt enda. I mobiliseringa til 1.mai vil mange klassekampsaker belyses og sikkert føre til at mange vil få et nytt syn på Hustad-konflikten og støtte kampen til Hustad-arbeiderne. Kanskje er streiken seier pr. 1.5.

Per.

HUSTAD-STREIKEN - SEIER FOR KLASSEKAMPLINJA!

Når en skal vurdere om Hustad-streiken er seier eller nederlag, er det en betingelse at en spør seg i forhold til hva er streiken seier eller nederlag.

I enhver form for klassekamp dreier kampen seg både om kortsiktige og langsiktige mål. Under Hustad-streiken var det kortsiktige målet den økonomiske kampen mot en usaklig oppsigelse pluss krav om at ingen skulle forfølges at de streikende skulle ha full betaling under konflikten og at det fortsatt skulle være 4 arbeidere på lageret. Det langsiktige målet med en streik er å reise massene til politisk kamp mot det kapitalistiske samfunnet (mot voldsapparatet, mot borger-skapets agenter i fagbevegelsen, mot pressediktatur osv).

I forhold til den kortsiktige kampen er streiken på Hustad et nederlag fordi ingen av kravene ble innfridd - en må og si at de umiddelbare økonomiske resultatene av streiken var ei forverring for de som gikk til streik i og med at alle ble oppsagt og fordi Hustad holder tilbake innestående lønn og feriepenger.

Dermed er det ikke sagt at streiken i sin helhet var et nederlag slik kamerat Per hevder i innlegget sitt. Kota sier (s. 131): "Verdien av streikene måles ikke - slik reformistene og revisjonistene gjør det - i en eller annen kortsiktig, økonomisk gevinst, men framfør alt i de moralske og politiske resultatene de bringer."

De viktigste resultatene av Hustad-streiken er at de streikende befesta ei riktig linje og ikke lot seg knekke av de voldsomme slagene som ble retta mot dem, men sto enhetlig sammen mot politi, borgerpresse, forbundsledelse og revisjonister, de har ført kamp mot streikebryteri på et høgt nivå og hevet forståelsen i klassen for dette spørsmålet, de har styrket enheten mellom studenter og arbeidere, deres kamp har økt solidariteten i klassen og fått øyne - ne opp på mange gjennom sine avsløringer av politi, forbundsledelse, SV+NKP som borgerskapets ædskaper og KK, AKP, SSK-ene og Kvinnefronten som arbeiderklassens venner.

Streiken har ført til et oppsving i ssk-enes arbeid, den har befesta klassekamplinja for mange og ført folk nærmere partiet. I tillegg har streiken avdekket svakheter i partiet som betyr ei styrking av de indre forholda.

Disse politiske sakene er viktigere enn det umiddelbare økonomiske nederlaget, derfor er streiken på Hustad i all hovedsak en seier for klassekampen i Norge. Dermed er det ikke sagt at den politiske gevinsten er den eneste grademåleren for streiken, men den viktigste.

Kamerat Per gjør den feilen at han legger hovedvekta på det økonomiske utfallet av Hustad-streiken, og dermed blir hovedsida av streiken nederlag for kameraten. Kameraten står for et revisjonistisk syn.

Feil taktikk - økonomisk nederlag?

Kamerat Per mener at propaganda om streikebryteriet på et tidligere tid punkt hadde gjort det mulig å stanse streikebryteriet på Hustad. Med andre ord var det mulig å vinne den lokale kampen, men feil i taktikken førte til økonomisk nederlag.

Kameraten gjør den feilen at han bare vurderer den ene sida i motsigelsen og ser helt bort fra borgerskapets rolle. De objektive forholdene var at Hustad-streiken var farlig for borgerskapet - det ville ikke tåle den politiske belastningen det ville medføre om Hustad-arbeiderne vant kampen, derfor ble alt satt inn på å knekke streiken: arrestasjoner og kriminalisering av de streikende, organisert isoleringskampanje over hele landet fra NNN-ledelsen, øksklusjoner, hetskampanje i borgerpressen, til og med organisert juling ble de streikende møtt med mens både Hustad og streikebryterne fikk full beskyttelse både moralsk og fysisk. Vi så hvordan de borgerlige "arbeiderpartiene" ivaretok Hustads og borgerskapets interesser og hvordan representantene fra disse partiene hindret sakte til streiken ved å bruke sine stillinger i fagbevegelsen imot de streikende. Reaksjonen tydde til grove tiltak og harde represalier for å hindre at solidariteten med de streikende økte.

Til syvende og sist var det borgerskapets beskyttelse av streikebryteriet som avgjorde kampen på Hustad. Den politiske forståelsen for hvordan kampen mot streikebryteriet skal føres, ligger på et lavt nivå i klassen, og propaganda om dette spørsmålet på et tidligere tidspunkt ville ikke i vesentlig grad ha rokket på utfallet av streiken. Linjene i streiken var i hovedsak korrekt.

"Streikens økonomiske resultat gir klassen mindre kampkraft."

Kamerat Per mener at Hustad-streiken er et dårlig eksempel å vise til når vi skal mobilisere folk til 1. mai-tog - videre virker det som om han mener at den lokale kampen på Hustad er neglisjert siden krava ikke ble innfridd og at dette er med på å undergrave vår ledelse i den lokale kampen.

Det er hevet over enhver tvil at den lokale kampen på Hustad lå på et høgt nivå! Kampen ble reist innen ei næringsgrein der den faglige aktiviteten er lav tradisjonelt, hvor folk gjerne slutter i stedet for å kjempe for forbedringer, kampen er reist på en typisk kvinnearbeidsplass og er et bra eksempel på at kvinner kan stå sammen og slåss. At kravene ikke ble innfridd rokker ikke det faktum at kampen var framskredet.

Kamerat Per deler SV's syn på Hustad-streiken, nemlig at det økonomiske nederlaget ligger i at streiken var for dårlig forberedt. Selvsagt er det viktig å forberede seg grundig før en går ut i streik, men det kamerat Per legger opp til, er at en ikke skal gå til streik før en på forhånd er garantert seier i den lokale kampen. Dette synet er nettopp det som undergraver vår ledelse i den lokale kampen, for du kan lett komme opp i den situasjonen at massene løper foran deg og vil ha kamp, mens du sjøl søker etter garantiet og blir hengende etter.

Videre betyr kamerat Pers innlegg at så lenge du ikke er sikker på å vinne den lokale kampen, skal du ikke gå til streik i fare for å svekke klassens kampkraft. Følgelig var det etter kameratens holdning feil av Linjegodsarbeiderne å gå til streik i fjor, fremmedarbeidernes kamp på Wollebeck er et uttrykk for det samme, likeledes

typografernes kamp ved Berlingske Hus i København, siden ingen av disse streikene innfridde kravene. Hustad-arbeiderne kunne se på resultatet av Hammerverkarbeidernes kamp og latt være å gå til streik!

Sannheten er at alle disse streikene har styrket klassens kampkraft. Gjennom kampen har de streikende og deres venner lært mye om samfunnet, f.eks. hvem er venner og fiender, arbeiderne har tilegnet seg viktige kamperfaringer som kommer godt med til seinere slag. "Streikene er", som Engels sier, "en skole i kamp der arbeiderne forbereder seg til det store oppgjøret som nå er blitt uunngåelig." Eller som Kota sier (s. 126): "Streikene har en helt spesiell betydning for de oppdrar arbeiderne og fagbevegelsen til klasseånd og solidaritet, til hat mot borgerskapet og dets redskaper.", og (s.131): "For det er bare gjennom aksjoner og konkret klassekamp proletariatet øker sin revolusjonære ånd og styrker sin bevissthet."

Like korrekt som det var av arbeiderne å gå til streik på Norsk Hammerverk, Linjegods, Wollebeck og Berlingske Hus, like korrekt var det av arbeiderne på Hustad å gå til streik.

De voldsomme angrepet borgerskapet har retta mot alle disse streikene er viktige erfaringer å bringe videre til andre, for en mobiliserer ikke arbeiderklassen og dens allierte utelukkende på å vise til eksempler som Jøtul og Brygga der kravene ble innfridd. Hustad-streiken er full av eksempler på borgerskapets brutalitet som det er viktig å reise massen til kamp imot. Derimot vil mobiliseringa til Hustadarbeidernes rettferdige kamp være ytterst vanskelig dersom en står med den oppfatninga som kamerat Per har, nemlig at Hustad-streiken er et nederlag, for hvordan skal du mobiliser folk til å støtte en aksjon som du sjøl mener jobba etter feilaktige hovedlinjer?!

Idéen om at Hustad-streiken er et nederlag, står ikke kamerat Per alene om, og det er viktig at det reises diskusjon på dette spørsmålet i partiet. I dette innlegget har jeg svart på de viktigste feilene jeg mener kamerat Per står for.

Karin.

OPPTRAPPINGA AV DET REVOLUSJONÆRE ARBEIDET MÅ LEDSAGES AV
EN OPPTRAPPING AV DET ØKONOMISKE ARBEIDET - ØK KONTINGENTENE!

SK har satt i gang ei kampanje for å øke kontingentene. Desverre har ikke resultatene for 1. kvartal vært bra nok. Alle som enda ikke har behandla saka, eller ikke tatt den alvorlig nok, må derfor ta opp kontingentene til fornya behandling

Alle veit at kampen for revolusjon har hatt stor framgang den siste tida, både i vårt land og i resten av verden. Kampen mot det borgerlige diktaturet og mot imperialismen står skarpere og kjempes mer framgangsrikt enn på fleire tiår. Samtidig ser vi at supermaktenes rivalisering og kamp for verdensherredømme uvegerlig fører til en ny krig - en krig der vårt land vil bli trukket inn og ligge midt i skuddfeltet. Den almenne krisa er i rask utvikling.

I denne situasjonen står partiet foran store og krevende oppgaver. Den skjerppe klassekampen og den økende krigstrusselen krever at vi må trappe opp og intensivere vårt arbeide. Partiet må bygges videre ut, arbeidet i og båndene til massene må styrkes, og partiet må stålsettes og konsolideres slik at det har styrke til å føre kampen. Å bygge et parti som har styrke til å stå i mot og nedkjempe borger-skapets og imperialismens mektige apparat, stiller store krav.

Det krever f.eks. illegal organisering, slik at fienden ikke kan rulle opp organisasjonen og ta den i en aksjon. Det krever et omfattende og effektivt kommunikasjonsnett slik at partiet kan virke samla og slå i ett slag. Det krever et effektivt apparat for agitasjon og propaganda, slik at partiets politikk til enhver tid kan gjøres kjent for massene. Det stiller krav om yrkesrevolusjonære som kan jobbe for partiet på hel- eller deltid

Ei slik utbygging av partiet stiler i neste omgang svære økonomiske krav, og illustrerer på en utmerka måte Mao's tese om at opptrappinga av den revolusjonære krigen må ledsages av opptrapping av det økonomiske arbeidet.

Ta f.eks. spørsmålet om partiets sikkerhet: å sende en kurer fra

Oslo til Trondheim koster over 600 kroner. Hadde vi kunnet sende sakene i posten ville vi ha berga med en femmer. Tilsvarende tur til Kirkenes koster flere tusen. Vi må betale dette - vi kan ikke ta sjansen på at informasjon faller i fiendens hender når dette kan bety liv eller død såvel for våre kamerater, som for partiet.

Ta spørsmålet om utbygging av partiet på nye steder. Slikt arbeid betyr mange reiser inntil laga er sterke nok til å klare seg sjøl, og i neste omgang betyr det at kommunikasjonsnettene må utvides.

Ta spørsmålet om vår skriftlige propaganda som spres i masseomfang. Dette er svært dyrt, fordi det ofte er den eneste måten å få ut politikken til massene. I en situasjon da partiet er illegalt stiller dette seg enda skarpere. Et arsenal av små maskiner til produksjon av illegale aviser vil være av enorm betydning i en krigssituasjon.

Vårt økonomiske arbeid er en uadskillelig del av vårt politiske og organisatoriske arbeid. Uten et solid og sunt økonomisk arbeid, mangler vi rett og slett det materielle grunnlaget for å sette politikken ut i livet. Derfor er det helt nødvendig at vårt arbeid med å bygge ut og styrke partiet også følges av en videre utvikling av økonomien. Kontingentkampanja nå er dermed et nødvendig ledd i partibygginga, i styrkinga av arbeidet i massene, i utviklinga av vår sikkerhetslinje, osv, osv.

Kamerater! Den kampen vi fører er lang og hard, og vi vil møte mange vanskeligheter. Men viss vi resolutt og med ubøyelig vilje kjemper mot hindringene i stedet for å unngå dem, finnes det ingen vansker så store at vi ikke kan overvinne dem. Og da er framtida vår: da er imperialismen og alt reaksjonært papirtigre som en dag vil gå til grunne.

Inntar vi ei slik holdning og holder den lyse framtida klart for oss, er jeg sikker på at vi vil føre også denne kontingentkampanja fram til en ny seier for partiet.

Økonomiansvarlig DS.

